

A-KOEPEL

NIEUWS BRIEF

SEPTEMBER '93

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die alle groeperingen en individuen verenigt die op de één of andere manier met het anarchistische ideeëngoed bezig zijn, hetzij als actiegroep, leef- of werkkollectief, of als individueel initiatief. De Koepel die in eerste instantie samenkomt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De Nieuwsbrief kadert in deze bedoelingen.

De A.K.-Nieuwsbrief is een informatieblad met actuele en algemene artikels uitgebracht door de Gentse A-Koepel.

Deadline Nieuwsbrief: maandag 27 september

diezelfde dag voor alle geïnteresseerden redaxvergadering in de Slinke Molenstraat 33 om 18.00 u.

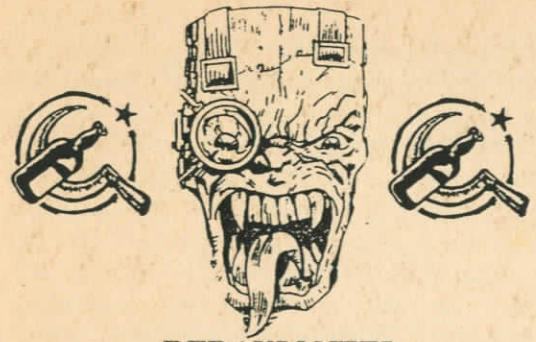
Wij verwachten artikels, discussiestukken, aktieverslagen,... Liefst getypt. Voor kontaktadressen zie rubriek kontakten achteraan.

INHOUD

- 1 Redaxioneel
- 2 Abonnementen
- 2 Staatszaken van gewicht
- 3 Voorstelling reader "europol"
- 4 Reactie geweldsvraagstuk
- 15 St. Truiden: Moordaanslag op Sikhs
- 18 Proces Greenpeace London uitgesteld
- 19 De vrijlating van E. Pététin
- 19 (Nieuwe) boeken-lijst Zwart en Rood
- 23 Kolumn Gewapende Vleugel
- 24 Agenda

VERKOOPPUNTEN

De mythe, St. Amandstraat 98
Slinkemolenstraat 33

REDAXIONEEL

Καμεραδενιννεν!

Voor je ligt het septembenummer van de A-koepel-nieuwsbrief. Dit maal is het een dun nummer, de prijs blijft echter ook voor dit nummer 50 fr. Op die manier komen we misschien eindelijk uit onze financiële put, die ontstaan is voor dat wij, enkele militante leden van de Kommunistiese Liga, de nieuwsbrief hebben overgenomen van die kleinburgerlijke anarcho-zwijnen. Deze "revolutionairen" vonden er nl. niets beters op dan de riante winst van de nieuwsbrief op te maken door gezellige reisjes naar andere landen, waar zij dachten enig revolutionair inzicht te verwerven... Gelukkig hebben we de alternaïevelingen van hun wijs kunnen brengen, en ze zover gebracht dat ze alle inkomsten boven de 5.000 fr. aan ons hebben overgemaakt... (en ons wapendepot is hier fors door toegenomen).

We willen iedereen oproepen om voor het volgende nummer dan ook zoveel mogelijk kopij binnen te gooien, op te sturen, per postduif te verzenden,...

Waarde revolutionairen: de vakantie is definitief voorbij!

Vakantie is nl. een term die tegenstrijdig is met het linksradikale, buitenparlementaire, antagonistiese, partijafhankelijke, autonome, zelfbepaalde, revolutionaire, theekranswaardige gedachten- en ideeëngoed!! Vakantie impliceert immers dat er werk- en vrije tijd is, en zoals we al kunnen lezen bij de oude, in hun graf rottende anarcho-stinkerds is alle tijd werk- en vrije tijd tegelijkertijd! De burgerlijke scheiding hiertussen staat het toe dat we als dwazen 1 à 2 maanden per jaar in een door hun gekreëerd al of niet luxe oord van onze "vakantie" genieten (en die idiote anarcho's die plezierijtjes maken naar "autonome" metropolen, onder het mom van "politieke" reizen), terwijl we de rest van het jaar ons kreupel zwoegen in door multinationale slavendrijvers bedachte concentratiekampen... Slaven tijdens, voor en na de pruimentijd, gvd.!

WEG MET DE LOONARBEID!

BENIDORM VOOR IEDEREEN!

Dus zeggen wij: geniet gerust de hele dag, het hele jaar door; en vooral, vergeet de zorgen van morgen voor de strijd van vandaag.

En vooral, wees goed voorbereid op de komende jongerenmars voor werk (24/10). Sinds de laatste mars (zo'n 10tal jaar terug), die uitliep op een rel tussen klassenbewuste lompenproletariërs en de willoze robots van het systeem, is ons werklozenlegertje ondertussen al aangegroeid tot zo'n 500.000 à 600.000 mensen. Dit is op

zijn minst al het driedubbele van leger, politie en rijkswacht tesamen... Het zal warm worden in Brussel....

Het Politbureau groet u namens de Kommunistiese Liga.

ABONNEMENTEN

Zoals gebruikelijk bij zelfbeherende projecten; ook de Nieuwsbrief verkeert constant in geldnood, wij verzoeken eenieder dan ook om zich te abonneren. En in de mate van het mogelijke jullie kennissenkring een abo aan te smeren. Een abonnement kost 300 fr. voor zes nummers of 18 gulden voor Nederlanders. Deze wordt dan iedere maand toegestuurd. Geld storten kan op rek.nr. 001-1879430-34 onder vermelding van "A-Koepel Nieuwsbrief abo" (plaats op je formulier ook het juiste adres). Woon je in Nederland stuur het geld of een gebarreerde check naar pb. 244, 9000 Gent (enkel dit op je omslag vermelden!).

STAATSZAKEN VAN GEWICHT

Eén van die grote staatszaken die onze politici en bureaucraten bezig houden is de grootte en vorm van de knuppels die de politie zou moeten gebruiken om ons te slaan. De traditionele 38-cm gummistok is blijkbaar niet langer geschikt en de Police Federation zou de stok graag vervangen zien door een 61-cm tonfastok waarmee, naar gezegd wordt, een tienmaal krachtiger klap kan gegeven worden. Het zou in alle gevallen de relatie tussen politie en regering sterk verbeteren. Zijn effect op de relatie tussen politie en publiek is een andere zaak.

Het mag een hele geruststelling heten te horen dat deze nieuwe stok niet helemaal dezelfde is als de knuppel die de politie van Los Angeles tegen Rodney King zwaaide. Om maar één punt te noemen: wanneer de stok niet in gebruik is, is hij opgevouwen tot een minder agressief uitziende 34-cm.

Naar verluidt is er nog geen definitieve beslissing genomen omdat er nog drie andere stokken zijn die ook de laboratoriumtesten (sic) hebben doorstaan, en die gereed zijn om in de straten van Londen uitgeprobeerd te worden. We hebben de Arnold, 52 cm lang en gemaakt van onbuigzaam nylon; of verkies je de Monadnoch SX 24, een twee stuks teleskopische stok gemaakt van staal en stevig polykarbonaat; en dan is er nog de Celayaton, een lichtgewicht rechte 66-cm lange

stok gemaakt van rotting met een rubberjasje en met zeer goed gevolg in Thailand gebruikt.

Straattesten van de tonfa zouden nu ongeveer moeten starten, zonder twijfel tot groot genoegen van Alun Michael, de zegsman in de schaduwregering van Labour voor Binnenlandse Zaken. Hij had liever gezien dat de knuppel al 15 maanden geleden gebezigd was en heeft een strenge test van de stok in minstens drie politiemachten aanbevolen. Is dat nu wat ze consensuspolitiek noemen? Nu zijn alleen nog enkele vrijwilligers nodig. Wie biedt er zijn hoofd aan?

Vertaling van een artikel uit Freedom, 24th July 1993. Freedom is een tweewekelijks Engels anarchisties tijdschrift op 8 blz A3. Met kommentaar op actuele economische en politieke gebeurtenissen, cynische kursiefjes en een uitgebreide lezers- en discussierubriek. Abonnementen kunnen jaarlijks of halfjaarlijks genomen worden. £ 9.00 voor 6 maand (12 nummers) of £ 18.00 voor één jaar (24 nummers) storten op girorekening nummer 58 294 6905 van Freedom Press, in Angel Alley, 84b Whitechapel High Street, London E1 7QX, met vermelding subscription Freedom (12 of 24) issues.

VOORSTELLING READER "EUROPOL"

Over Europa, de Europese Eenwording is al veel geschreven en gepubliceerd, té veel misschien zelfs.

Veel aandacht is -terecht- uitgegaan naar het verdrag van Schengen en het 'probleem' van vluchtelingen en migranten. Het opengooien van de binnengrenzen in het blanke paradijs is voor de heren regenten dé smoes om de 'buitengrenzen' hermeties af te sluiten. Europa is vol, zo wordt gezegd en geen mogelijkheid blijft onbenut om de burgers van dit besef te doordringen.

Maar ook andere aspecten van het EG-gebeuren hebben in vele boeken, brosjures aandacht gekregen: vrouwen, milieu, arbeidsverhoudingen, democraties wangehalte, oude cultuur in een 'nieuw' Europa, noem maar op.

Eén aspect van de eenwording is echter tot nog toe onderbelicht gebleven. Onterecht, want waar de integratie van Europa op alle fronten dreigt te mislukken (joepie!) is zij op dit gebied al meer dan vergevorderd: de harmonisatie van de verschillende repressieapparaten, de gelijkschakeling van politiekorpsen en veiligheidsdiensten. De Europol-dromen van schimmige TREVI-potentaten, één volk, één rijk, één kompjotersiestem...

Om deze leernte op te vullen hebben wij, een reader die de pan-europese ordehandhaving tot thema heeft. Hierin is een aantal teksten opgenomen die verschillende deelgebieden van deze integratie tot onderwerp hebben. Europol, TREVI, ontwikkelingen omtrent persoonsregistratie en internationale uitwisseling van gegevens, vluchtelingen en politie, bestrijding van 'terrorisme'...

In het eerste, inleidende stuk worden deze alle afzonderlijk kort besproken. In de daarop volgende stukken wordt er dieper op ingegaan. We hebben er voor gekozen om de thematische volgorde die in de inleiding is gebruikt te handhaven voor wat betreft de volgorde van de andere stukken in de reader.

De -merendeels uit het Duits vertaalde- teksten zijn tamelijk tot zeer recent. We zijn ons er van bewust dat de ontwikkelingen niet stil staan en dat een en ander al wel veel verder gevorderd kan zijn dan in de stukken wordt beschreven. Dat neemt niet weg dat de reader in z'n geheel -met de onvermijdelijke overlappings- een goed zicht geeft op de meest beklemmende facetten van de 'eenwording' die ons door de strot is en wordt geduwd.

BESTELLING NIEUWE READER "EUROPOL"

(7,50,)

INFOGROEP SCHISM

GANZENMARKT 26

3512 CE UTRECHT

OPEN: WO. t/m. ZA. 14.00.-18.00.

TEL.: 030-343 248 (ALLEEN OP
OPENINGSTIJDEN)

Ingezonden stuk.

REAKTIE GEWELDSVRAAGSTUK

Zij zeggen
stenen zijn geen argumenten
en gooien met bommen
slopen met kogels
vergiftigen met chemikaliën
zij hebben gelijk
stenen zijn geen argumenten
maar nog maar aarzelende pogingen
om te praten in een taal die zij verstaan
wij hebben nog veel meer te zeggen.

Het bovenstaand gedicht (of een interpretatie daarvan, daar ik niet zeker ben of ik de juiste bewoordingen heb gebruikt) geeft zeer treffend weer dat het er niet zo maar om gaat dat - en ik citeer - ' geweld, tegengeweld

ontzettend vanzelfsprekend is (geworden) als verzetsvorm ', zoals de schrijfster van het artikel over het ' geweldsvraagstuk ' in de A-koepel-nieuwsbrief van juli/augustus '93 beweerde. Bewust heb ik het woord ' geworden ', in tegenstelling tot de oorspronkelijke tekst, in het aangehaalde citaat tussen haakjes geplaatst, daar ' geweld, tegengeweld ' inherent is aan verzet, zoals duidelijk uit de kanttekeningen blijkt.

Met dit artikel wil ik enige kanttekeningen bij die bewering plaatsen en van daar uit haar artikel weerleggen.

ALS EERSTE KANTTEKENING wil ik aandragen dat (daadwerkelijk) verzet niet mogelijk is zonder 'geweld, tegengeweld', wil dat verzet veranderingen bewerkstelligen. Een treffend voorbeeld is het ' geweld ' dat de ETA (gewapende vleugel van de Baskische afscheidingsbeweging) ooit toepaste om de bouw van een kerncentrale tegen te gaan. Jarenlang had de plaatselijke bevolking van Lémoniz (een plaats in de buurt van Bilbao) geprotesteerd tegen de in aanbouw zijnde kerncentrale aldaar. Er waren demonstraties gehouden en petities ingediend. Dat was allemaal genegeerd, de bouw ging gewoon door. In 1981 ontvoerde de ETA de directeur van die in aanbouw zijnde kerncentrale. In ruil voor het leven van de gijzelaar moest binnen een week worden begonnen met de afbraak van de kerncentrale. De bouwmaatschappij weigerde te onderhandelen en een week later werd de man dood aangetroffen. Nadat de ETA ook nog bommen in de centrale had geplaatst en twee werknemers had gedood, werd het werk aan de centrale gestaakt... Wat bewijst dat de autoriteiten alleen geweld begrijpen, en dat geweld dus een vorm van communicatie is.

Bij bovenstaand voorbeeld moet ik ook denken aan wat Ulrike Meinhof ooit gezegd heeft (Zie voor de letterlijke tekst de A-koepel-nieuwsbrief van april '93) om het verschil tussen protest en verzet uit te leggen. Bij protest zeg je alleen maar dat iets je niet zint (het recht - wat altijd krom is - op vrijheid van meningsuiting, o zo keurig geregeld binnen hun parlementaire democratie), en bij verzet zorg je ervoor dat dat wat je niet zint, niet meer gebeurt.

ALS TWEEDE KANTTEKENING wil ik een citaat uit de 80er jaren aanvoeren: ' de andere kant discussieert niet over geweld, zij gieten het in wetten en voeren het uit ' en maken zo geweld tot HET instrument om hun macht, en de onderdrukking die daarmee gepaard gaat, te

bestendigen. Met bovenstaand citaat wil ik zeker geen pleidooi voor geweldloosheid propageren, maar vraag me wel af, waarom alleen de andere kant het monopolie op geweld schijnt te mogen bezitten. Als wij ook 'geweld' gebruiken, doorbreken we dat geweldsmonopolie, dus de machtsverhoudingen in de maatschappij.

ALS DERDE KANTTEKENING wil ik 'geweld', tegengeweld als verzetsvorm, in een revolutionair kader plaatsen, daar deze 'verzetsvorm' niet zo maar gehanteerd wordt. Een definitie: met het uitdragen van een revolutionaire visie tracht men een politieke tegenmacht te zijn. Dit houdt in dat het omverwerpen van de staat, vanuit het besef dat efficiënt verzet tegen kapitalisme, sexismen, racisme en natuurvernietiging niet mogelijk is binnen dit systeem. Deze tegenstellingen zijn namelijk inherent aan het systeem met al zijn facetten, marges en zogenaamde democratische spelregels. Het revolutionair verzet zal, door zijn kollektiviteit het systeem en zichzelf overtreffen. Deze kollektiviteit komt natuurlijk niet uit de lucht vallen, maar zal gerealiseerd worden in een continue wisselwerking van denken en voelen, praten en doen. Het komen tot theorievorming is een onmisbaar middel in het verzet. Ook het werken aan het bundelen van de deelstrijden om ze in een revolutionair verband en perspectief te plaatsen kadert in dit middel.

ALS VIERDE KANTTEKENING wil ik de begrippen 'geweld, tegengeweld' bekritisseren en er een relevanter begrip tegenover stellen. 'Geweld, tegengeweld' hebben een negatieve uitstraling, wat trouwens de reden is dat ik deze begrippen konstant tussen haakjes heb geplaatst. Het zijn begrippen die de staat, o.a. middels de burgerlijke media hanteert om verzet te kriminaliseren. Dat komt voort uit het feit dat de staat het monopolie op geweld heeft (zie kanttekening twee.) Door dezelfde begrippen te hanteren werkt de schrijfster dus mee aan de kriminalisering van verzet (met de weerlegging van haar artikel wil ik dit gegeven nader toelichten). Bij (revolutionair) verzet is het echter niet (zo maar) 'geweld, tegengeweld' wat aangewend wordt, maar militantie. Militant (wat staat voor strijdlustig, aanvallend) verzet geeft treffend het streven weer om een politieke tegenmacht praktisch vorm te geven.

Uit de kanttekeningen blijkt duidelijk dat pacifistisch anarchisme, wat volgens de schrijfster van het 'geweldsvraagstuk' smalend naar de reformistische hoek wordt verwezen en nauwelijks ernstig wordt genomen, haast niet revolutionair te interpreteren is, daar het blijft steken in protest en hooguit verbeteringen, geen omverwerping, van de bestaande maatschappelijke verhoudingen nastreeft. Het is immers een gegeven dat staat en kapitaal niet uit vrije wil en door mooie woorden zullen opstappen. De noodzaak tot zelfbevrijding, inherent aan het (revolutionair) anarchisme, zal alleen bereikt kunnen worden door de geïnstitutionaliseerde machtsverhoudingen te doorbreken (zie ook de derde kanttekening). 'Wie geen wetten schendt, wordt door de wet geschonden'. Dat pacifistisch anarchisme nauwelijks ernstig genomen wordt is niet dat het niet realistisch is in deze wereld, zoals de schrijfster zegt dat dat het hoofdargument is wat aangedragen wordt, maar eerder

een andere politiek die daarmee voorgestaan wordt, zoals duidelijk blijkt uit het voorgaande.

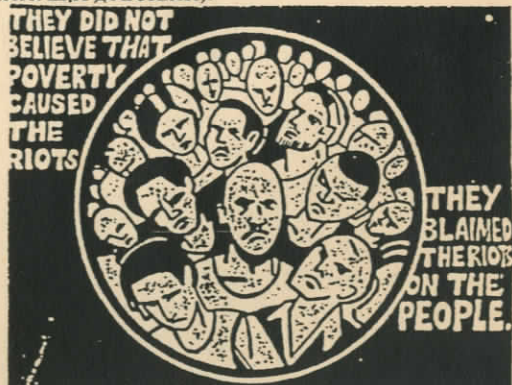

Even verderop krijgt de schrijfster het gevoel dat men bij het overwegen van 'het geweldsvraagstuk' weinig redelijk argumenterend te werk wil gaan. Daarbij vraag ik me af welke argumentatie aangevoerd moet worden als het (zoals uit de kanttekening blijkt) voor militant verzet geen geweldsvraagstuk is, maar legitiem. En dat is geen expressie van overtuiging, geloofsinhoud zoals de schrijfster aandraagt. Geloven doe je namelijk in de kerk en militantie dient niet om te overtuigen, maar is eerder een noodzakelijke uitbreiding van politieke mogelijkheden om vastgeroeste verhoudingen open te breken en doorbreken te forceren. Dit om zo de noodzakelijke ruimte te bevechten waarin een politieke en kulturele tegenbeweging zich verder kan ontwikkelen en tot een tegenmacht kan uitgroeien (zie kanttekening drie). Dit is tevens de weerlegging van het argument dat de schrijfster aandraagt dat het een principieel standpunt zou zijn dat 'geweld' met 'tegengeweld' beantwoord moet worden wil men zijn zelfstandigheid en waardigheid behouden. Het gaat trouwens niet om zelfstandigheid en waardigheid, maar om solidariteit (solidariteit is een wapen). En nog altijd geldt, dat de beste vorm van solidariteit bestaat uit het bevechten van veranderingen hier. Het bevechten van fundamentele veranderingen in de westerse maatschappijen gaat domweg om de levensvoorwaarden, de vrijheid en zelfbeschikking. Dat af te doen met spontaniteit, passie, zelfbevrediging, zoals het de schrijfster aannemelijk lijkt, dat militantie daar veel mee te maken heeft, getuigt van een naïeviteit, die geen ruimte openlaat om een dialoog over oorzaak en gevolg aan te gaan. En inderdaad heeft zo een discussie over doel-middel of efficiëntie-inefficiëntie (die de schrijfster mist in discussies over HAAR geweldsvraagstuk) weinig nut, want bij voorbaat is militantie voor haar spontaniteit, passie, zelfbevrediging. Och ja, zegt de schrijfster, dat's niet noodzakelijk negatief hoor, maar het relateert volgens haar wel degelijk de inhoudelijke betekenis van militantie. Tsja, dat's praten naar de mond van de vijand (of heulen MET de vijand), die militant verzet ook afdoet als vandalisme, en zo militant verzet inhoudelijk relateert. Dit bleek o.a. weer eens uit het overgenomen artikel van de burgerlijke media in de A-Koepel-nieuwsbrief van juli/augustus '93. Daarin werd namelijk de aanval van de 'solidariteitsgroep 18 mei' op het Deens konsulaat ook afgedaan als vandalisme en zo inhoudelijk gerelativeerd.

De schrijfster gaat verder door te beweren dat het in de huidige leefsituatie heel aantrekkelijk is om een harde

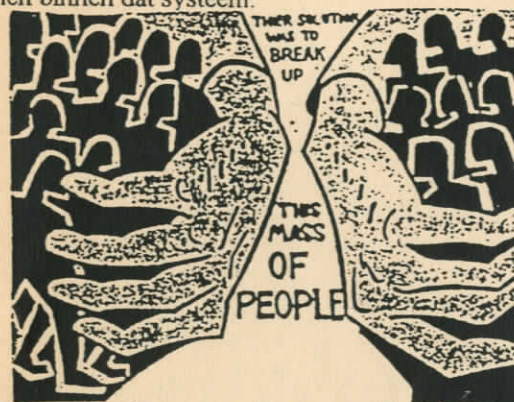

positie van onverzettelijkheid in te nemen en noemt dat dan een konfrontatiekoers aangaan. Dit getuigt inderdaad van overtuigd pacifisme, want om militantie af te doen als een aantrekkelijke politiek (de relletjesschopperster die kickt op geweld) is een typisch dogma van de pacifistenes om hun eigen gelijk als de enige ware politiek af te schilderen. Gek hè, dat militante mensen wel solidair zijn met pacifistenes, maar dat dat omgekeerd niet zo is. Maar ja, dat kan ook niet anders, want solidariteit is een wapen, en wapens betekenen geweld, dus solidariteit staat voor geweld... En om een harde positie van onverzettelijkheid in te nemen en dat om een konfrontatiekoers (het woord alleen al) aan te gaan af te doen, is compleet voorbij gaan aan de noodzaak om door strijd perspectieven te ontwikkelen om een revolutionaire tegenmacht uit te bouwen. Dat dat zou getuigen van een radikaliteit die zeldzaam is in een "demokratische" (gelukkig zet ze dat begrip nog tussen aanhalingstekens) samenleving waarin alles lijkt te draaien om dialoog en harmonie, zoals de schrijfster verder gaat, is al helemaal absurd en degenererend. Ja, inderdaad, de staat en zijn handlangers zullen er alles aan doen om militant verzet tot een zeldzaamheid te verkondigen en heeft daarom ook de term "burgerlijke ongehoorzaamheid" ingevoerd. Dit om verzet tot protest om te vormen, zodat dit niet de grenzen zou overschrijden die betamelijk worden geacht. Zodat ze uiteindelijk relatief ongestoord door kunnen gaan met wat ze van plan zijn. En zoals uit het gedicht bovenaan dit artikel blijkt, is militantie ook een vorm van dialoog aangaan met deze "demokratische" samenleving. Dat militanten nog veel meer te zeggen hebben blijkt uit de verklaringen die na militante acties volgen (die je vervolgens niet terugvindt in de burgerlijke media, hun spreekbuis. Hooguit enkele zinnen die volledig uit de context zijn getrokken).

Bij de vierde kanttekening heb ik gesteld dat de schrijfster van "het geweldsvraagstuk" meewerkt aan de kriminalisering van militant verzet. Heel duidelijk blijkt dat uit haar mening over "de rel", de "gewelddadige konfrontatie". Deze is volgens haar een intens moment van zelfbeleving, van zelfuiting tegen de verdomde vijand... Woorden van de vijand zelve, die er alles aan zal doen om de bevolking zand in de ogen te strooien, dus zal deze verzet tegen hun orde afdoen als relletjesschoppersters en vandalistenes, ontdaan van elke politiek. Te spreken over zelfbeleving en zelfuiting is daar een "intellectuele" variant op. Net alsof het leuk is het risico te lopen met traan- en braakgas vergiftigd te worden, of door een rubberen kogel getroffen te

worden. En politiek (militant VERZET) is in begrippen als zelfbeleving- en uiting ver te zoeken. Nee, "de rel", de "gewelddadige konfrontatie" is veel eerder het laten zien dat verzet mogelijk is, dat in praktijk te brengen en dat we niet ten onder gaan in onze nederlagen, maar in strijden die we niet geleverd hebben (wat geen pleidooi voor nederlagen is, maar bedoeld om aan te geven dat verzet een subjectief belang kan hebben dat uitstijgt boven de afloop). Nog griezeliger wordt het als de schrijfster de denkwereld die gepaard gaat met "rel- en konfrontatiedenken", zoals ze militant verzet inmiddels is gaan noemen, tracht te analyseren. Volgens haar is die eenvoudig: ze bestaat maar uit drie typen mensheid, n.l. "de klojo's, vago's en radikalinski's". Kortzichtig en dogmatisch noem ik dat. Daarmee past ze een verdeel- en heerstaktiek toe die de "parlementaire democratie" ook toepast, zoals b.v. minima, (langdurig) werklozen en economische vluchtelingen, om mensen die allang uitgekotst zijn door het systeem toch nog onder een noemer te brengen die ze DWINGT een plaats in te nemen binnen dat systeem.

En ja hoor, het hoge woord moest eruit: "je doorbreekt in een rel of konfrontatie het alledaagse om eens leuk te kunnen KICKEN", zoals schrijfster verkondigt. Daarmee gaat ze compleet voorbij aan de politiek die daar aan ten grondslag ligt. "Waar recht een onrecht is, wordt verzet een plicht". Of moeten we lijdzaam toe blijven kijken en ons genadeloos in de pan te laten hakken? Rellen ontstaan namelijk niet zo maar, maar geven uiting aan een groeiende onvrede (en da's heus geen kick). En om dan "kraken aan gene zijde van de media" aan te halen is een zwaktebod, omdat daarmee, doordat het door de schrijfster getuigt van een hele mythologie in verband met het redden- en leven, de hele militante kraakbeweging wordt gebagatelliseerd en daardoor gekriminaliseerd. En inderdaad, dat het voor de schrijfster vaag blijft of "tegengeweld" echt iets positiefs dichterbij brengt, spreekt voor zich als ze met de andere kant meepraat en stelt dat militant verzet gelijk staat aan kriminaliteit. Dat militant verzet echt iets positiefs dichterbij brengt is -mijns inziens- verkeerd uitgedrukt, relevanter is dat militant verzet een bijdrage levert aan de discussie om tot een gezamenlijke strategie te komen, dit door theorie in praktijk om te zetten (zie verder kanttekening drie).

Eenmaal de denkwereld van militant verzet geanalyseerd te hebben, weet de schrijfster de drie types mensheid volledig voor haar karretje te spannen. Aldus worden de "radikalinski's" een principieel karakter toebedacht, die ze ook nog macho-uitspraken als: "ik laat me niet in elkaar slaan" en "ik pik dit niet langer"... in de mond legt

en dat als getuigenis aanvoert om haar gelijk te staven. Het tegenargument dat militantie geen principekwestie is, is dat het een noodzakelijke uitbreiding van politieke mogelijkheden is..., zoals ik al eerder geschreven heb. Ook bij haar analyse van een onvrij bestaan slaat ze de plank volledig mis, als ze schrijft dat het symbool bij uitstek daarvan de gewelddadige repressie van flikken, fasco's...is. Echter, repressie is een gevolg van onderdrukking, de oorzaken liggen in het feit dat de grond onder onze voeten vandaan is gepikt. Alleen de lucht is nog van ons allen, maar het gifgehalte daarvan wordt wel door hun bepaald. Opvallend is trouwens dat ze verderop "op een gewelddadige wijze reageren" als tegenreactie aanvoert als uitlaatklep om te ageren tegen het onvrije bestaan. Daarbij toont ze aan dat het geweld van de andere kant gelijk staat met dat van militanten. En het je niet laten in mekaar meppen of wegslepen zou jezelf en anderen aantonen dat je verzet gemeend en compromisloos wil zijn. Wat ik me daarbij afvraag is ten eerste of verzet niet gemeend en compromisloos zou zijn als je wel in mekaar gemept wordt of weggesleept. Met andere woorden zou dit impliceren dat militantie alleen voor macho's is weggelegd, want je gaat me toch niet vertellen dat woorden met bovenstaande strekking ten allen tijde hard gemaakt kunnen worden tegen flikken- en fascogeweld? Ten tweede vraag ik me af of het de inzet van militantie is jezelf en anderen te moeten tonen dat je verzet gemeend en compromisloos wil zijn. Alsof je je zou moeten bewijzen of zoiets. Maar ja, als je uitgaat van een principieel karakter is dat wel zo. (wat weer bewijst dat militantie niet om principes gaat).

En o, wat zijn "die potentiële of actuele geweldtegenstanders" toch zielig, dat het "lijkt of deze geen gevoelens, geen belangen,... meer hebben", zoals de schrijfster denkt dat militanten zo over deze mensen denken. Laat ik de schrijfster geruststellen dat pacifisten wel degelijk gevoelens en belangen hebben volgens militanten, alleen is het (gedeeltelijk) een andere politiek die ze voeren. En om deze "deelstrijd" in een revolutionair verband en perspectief te plaatsen zal, zolang ze uit principe gewelddoos zijn, een onmogelijke taak zijn. Let wel, contactbreuk is niet wenselijk, daar tegen een dezelfde vijand geknokt wordt. Dus dat pacifisten eigenlijk best uitgeschakeld kunnen worden, dat ze niet beter verdienen en dat hun morele status onbestaande is, zoals de schrijfster voorstelt, is niet de oplossing die ik voorsta. Anderzijds besef ik ook wel dat mogelijke andere oplossingen ook niet zo makkelijk te vinden zijn. Wel sta ik achter het gedeelte in het artikel van K. (willen wij verbreding of niet?) in de A-koepel-

nieuwsbrief van april '93, waarin gesteld wordt, en ik citeer:

"Volgens mij is er nood aan een meer open opstelling, desnoods een herbronning rond verschillende vnl. strategische problemen. Hiervoor moet niet de koepeltekst (0e nieuwsbrief) herzien worden, die is OK, maar waarschijnlijk wel de discussie rond reformisme geopend worden. Is het bijvoorbeeld reformistisch om op een anarchistische manier met bestaande groepen in discussie te gaan in plaats van er zich van te distantieren? Is het reformistisch om het "molotov-cocktail"-imago te ruilen voor een meer toegankelijke houding, waardoor onze geloofwaardigheid in bredere kringen blijft bestaan. Het is nu een kwestie van reeds anarchistisch denkende mensen zo aan te spreken dat ze tot daden komen. Nu worden die mensen af en toe eens met de rug tegen de muur geduwd of te licht bevonden". Maar ja, dat biedt ook niet direct een oplossing...

De schrijfster gaat verder door te stellen dat soms geweld-tegenstanders niet beter verdienen zoals bij recente aanslagen in Duitsland, noemt ze klojo's en zegt dat dat maar een aspect van het "geweldsvraagstuk" is. Vervolgens vraagt ze zich af wat het hanteren van "teggengeweld" tegenover deze klojo's betekent; stimulerend, vernietigend, polariserend...? Dit is een stuk dat ik niet snap en ik vraag me af waar ze op doelt. Ook de vraag is me dus onduidelijk.

Vervolgens vraagt ze zich af of het hanteren van tegengeweld als strategie betekent dat bepaalde verzetsvormen en -groepen uitgesloten worden. Mijns

inziens is militant verzet strategisch niet altijd toepasbaar daar andere middelen soms afdoende zijn. Daarmee is het dus ook niet wenselijk andere groepen uit te sluiten (zie het aangehaalde citaat van K.). Wat me echter wel belangrijk lijkt is te werken aan de deelstrijden om ze in een revolutionair verband en perspectief te plaatsen (zie kanttekening drie). De vraag die de schrijfster daarna stelt (of bepaalde houdingen binnen de beweging gestimuleerd en andere teniet gedaan worden, bvb. openheid vs. geslotenheid, stoerheid en zekerheid vs. teerheid en onzekerheid) getuigt, vind ik, van een subjectieve vooringenomenheid, want militantie staat in de vraag voor geslotenheid, stoerheid en zekerheid. Het eerste-geslotenheid- kan inderdaad soms wel belangrijk zijn, als het om acties e.d. gaat waarbij het niet wenselijk is dat daarvoor mensen opgepakt worden of structuren blootgelegd worden, maar is zeker niet inherent aan militantie. Stoerheid en zekerheid is macho, en militantie

staat zeker niet voor macho. Dat is daar zelfs tegenstrijdig aan, daar sexismen één van de speerpunten is waar TEGEN geknokt wordt (zie kanttekening drie). Natuurlijk is geen mens vrij van sexismen, door o.a. de opvoeding, zodat het dan ook konstant ter discussie moet blijven staan. Op de vraag die de schrijfster stelt of militant verzet verbredend of verengend doorwerkt is het antwoord dat verzet niet ontstaat wanneer de hele linkse beweging samen ooit eens tot een gezamenlijke strategie is gekomen, die dan alleen nog maar even in praktijk gebracht moet worden, of wanneer ooit eens het histories ogenblik aanbreekt waarop de opstand als vanzelf uitbreekt. Met verzet kan men niet gaan zitten wachten tot het ogenblik, dat de hele linkse beweging massief aan een politieke tegenmacht gaat werken (hiervoor ontbreekt iedere vorm van structuur, om zo'n discussieproces te laten plaatsvinden). Wel kan er met acties zo'n discussie gestimuleerd worden. Dat wat betreft verbreding. Wat betreft verenging kan gezegd worden dat "alleen in de strijd het moment van overeenstemming bestaat". (De omkering hiervan, nl. dat overeenstemming noodzakelijk het resultaat is van de strijd, is al zo vaak onjuist gebleken); dat wil zeggen, dat iedere poging om eerst intern orde op zaken te stellen en vervolgens zonder al die problemen de strijd aan te gaan, onzin is. En wat deze strategie voor het doelpubliek betekent, voor de mensen die wakker geschud of gemotiveerd kunnen worden zoals schrijfster zich afvraagt, is, of kan militant een stimulerende functie hebben, het laten zien dat verzet mogelijk is, dat er mensen zijn die niet zo maar "ja en amen" zeggen, en een grens willen trekken. Verder is militant verzet, zo ik eerder uitgelegd heb, belangrijk om ruimte voor veranderingen te scheppen, voor het opbouwen van structuren en het uitwisselen en uitdragen van ideeën. Ook de leuze: "hun strijd, onze strijd, internationale solidariteit" in praktijk om te zetten en niet bij holle woorden te laten is het (nog steeds) waard om mensen mee wakker te schudden en te motiveren. Tenminste, als acties provokatief, politiek productief dan wel in samenhang met tal van andere strijdvormen doorwerken. En dat "in deze maatschappijvorm nog steeds een zwaar taboe op het hanteren van geweld als instrument, los van het terechte of onterechte daarvan" (citaat schrijfster) is, heb ik al uitgelegd in kanttekening twee. Of dat dan niet averechts op de politieke doelstellingen op korte of lange termijn werkt, zoals schrijfster zich afvraagt, is niet zo, wat ik uitgelegd heb door te stellen dat staat en kapitaal niet uit vrije wil zal opstappen (zie ook kanttekening één en drie).

De fout die de schrijfster even verderop begaat doordat "geweld" van militanten "ze lijkt op de gevoelens van de tegenstanders zelf" (citaat) is duidelijk weerlegd in kanttekening vier. Ook de redenen, die schrijfster aandraagt waarom ze geweldloosheid of geweldvermijding een aantrekkelijker middel vindt (praktisch: uitstraling naar haarzelf, de tegenstanders en haar doelpubliek; inhoudelijk: iemand in elkaar slaan, vindt ze nog steeds geen aantrekkelijk idee) zijn bekritiseerbaar. Het getuigt van een individualisering, waarin de mogelijkheden en kansen van verzet vernietigd zijn (wat betreft uitstraling naar haarzelf); het zijn mooie woorden die staat en kapitaal niet doen

opstappen, zie ook kanttekening twee en vier (wat betreft uitstraling naar de vijand); omgekeerd wist RARA dat na de aanslag van 1 juli '93 mooi te formuleren: "Het inbreken in de politieke verhoudingen levert meestal geen applaus en bloemen op" (wat betreft uitstraling naar haar doelpubliek); "De andere kant discussieert niet over geweld, zij gieten het in wetten en voeren het uit", zie kanttekening twee (wat betreft: "iemand in elkaar slaan vind ik nog steeds geen aantrekkelijk idee").

Onder de sub-kop "het gewapende vleugel-syndroom" weet de schrijfster te vertellen dat, doordat ze kritisch tegenover militantie staat, ze verschillende keren aangevoeld heeft dat ze niet (meer) ernstig wordt genomen, ook wanneer het andere thematieken betreft. Mijns inziens is dat -hoogstwaarschijnlijk- te wijten aan het vermoeden dat ze, ook wanneer andere thematieken aan bod komen, haar pacifisme de boventoon laat voeren in discussies, en wel op een dusdanige manier, dat het als een psychische terreurkampagne overkomt. Tenminste, mijn ervaringen met pacifisten zijn dat deze fysiek geweld afkeuren, maar daarentegen veelvuldig gebruik maken van psychisch geweld (wat zich o.a. uit door bijvoorbeeld zich niet solidair op te stellen, zoals ik eerder beschreven heb, en oneigenlijke argumenten aanvoeren...). Als de schrijfster verder gaat, blijkt dat ook. Ze schrijft: "het lijkt er dan ook sterk op, dat het hanteren van tegengeweld een vereiste is om een NIET REFORMISTIESE RADIKAAL REVOLUTIONAIRE ANARCHISTE te zijn." Wat met hoofdletters is getypt bedoelt schrijfster (natuurlijk?) schertsend. Onderhuids echter weet ze revolutionair anarchisme (door niet-reformisties en radikaal er voor te zetten) enerzijds een lading mee te geven, die van revolutionair anarchisme iets totaal anders maakt en wel op een dusdanige manier dat ze revolutionair anarchistenes niet als "reeël" beschouwd, maar ze "kleineert". Van gelijkwaardigheid (inherent aan het anarchisme) met het pacifistisch anarchisme is, door de "krachttermen" erbij gehaald, niet veel meer over. Iets soortgelijks was ook met haar beschrijving van "de rel" en "kraken aan gene zijde van de media" enz., het geval. Anderzijds weet ze HAAR politiek steeds als "zielig" af te doen, "medelijndend wekkend" dus, en zet dat dan in om militantie enz. compleet (ongenuanceerd) de grond in te boren. Daarbij weet ze militanten niet alleen met politieke, maar ook met PERSOONLIJKE aanvallen (heel subtiel met elkaar verweven) te bestoken. Het bloed onder 's mens nagels vandaan toverend, psychisch geweld dus. Even verderop weet de schrijfster mede te delen dat, omdat ze een zekere fascinatie voor het "stevig verzet" van

"autonomeninitiatieven in het buitenland" ervaart, ze andere mensen maar voor het "gemak" "bewondering" in de mond legt, en dat er "gekeken, geluisterd en getrokken naar autonomeninitiatieven in het buitenland" wordt. Deze "mythevorming", waarop ze doelt, komt voort uit het feit dat ze zelf niet bereid is om zichzelf te betrekken in een vorm van strijd die persoonlijke risico's bevat (ze wil nl. de "uitstraling naar haarzelf..." in stand houden zoals ze eerder schreef). Anderen (die er natuurlijk niet mee lopen "op te scheppen" dat ze wel bereid zijn..., en "autonomeninitiatieven in het buitenland" aandragen om te staven dat enerzijds verzet mogelijk is en anderzijds de leuze "solidariteit is een wapen" in praktijk omzetten door onder andere te trachten de censuur op zulke initiatieven te doorbreken, zie onder andere de aanval op het Deens konsulaat), weet ze feitelijk in de mond te leggen dat strijdende mensen zo worden opgewaardeerd tot een soort "ubermenschen" en dat die methode voor niet navolgbaar gehouden wordt. Bij haarzelf is het laatste niet het geval, want "het wordt zo geen blinde verheerlijking van die ene aktiestrategie ten koste van alle andere", zoals ze schrijft. Daarmee stelt ze dus dat doordat zij geen risico neemt (maar er wel door gefascineerd is) ze deze aktiestrategie (militant verzet) onderwaardeert en alle andere aktiestrategieën, die by-the-way geen persoonlijke risico's lopen, tot DE STRATEGIEËN verkondigd (wat weer een bewijs is dat ze niet solidair is).

Ze weet deze redenering ook nog eens kracht bij te zetten door "wiederstand braucht fantasie" er aan toe te voegen en stelt dat fantasie veel meer is dan "het versieren van een mollie of het ineenknuppelen van een fasco", waarmee ze deze leuze compleet uit de context trekt. De leuze, die vertaald: verzet heeft fantasie nodig, slaat op VERZET, niet op PROTEST, wat zij voorstaat. En fantasie heeft meer met strategie dan met taktiek te maken. Dat ze de leuze verkeerd interpreteert blijkt wel uit het feit dat ze het "gewapende-vleugel syndroom" in vraag wil stellen. Volgens haar is dit syndroom "net zoals alle syndromen het gevolg van een aantal beïnvloedbare factoren zoals fasco-geweld en flikken-aggressie, vereenzaming en zelfbevrediging, groepsidentiteit en erkenning..." zoals ze schrijft. Een deel van de zogenaamde syndromen heb ik al ontkracht (fasco-geweld en flikken-aggressie, zelfbevrediging). Verder neem ik aan dat ze met "vereenzaming" "individualisering" bedoelt. Maar wat dan te doen met (het streven naar) kollektiviteit, wat gerealiseerd zal worden in een continue wisselwerking van denken en voelen, praten en doen (zie kanttekening 3). Groepsidentiteit is weer zo'n wassen neus, waarmee ze stelt dat een individuele mening en beweegreden niet zou bestaan binnen militantie. En over erkenning als syndroom heb ik al gesteld dat "het inbreken in de politieke verhoudingen meestal geen applaus en bloemen oplevert (RARA)". Waarmee ik dus wil stellen dat ik het met de schrijfster eens ben dat het aantal beïnvloedbare factoren "verschillende rotte elementen" zijn, echter niet in de context in de zin: "Deze verschillende rotte elementen hoeven echter niet op deze manier (militant verzet, noot schrijver) geïnterpreteerd en ervaren te worden", maar eerder DAT het "verschillende rotte elementen" zijn die de schrijfster

aandraagt. Verder stelt de schrijfster dat we zelf "kleurrijk" kunnen zoeken naar een "leuker en verrijkender alternatief" dat niet steunt op "klichee-matige opinies en houdingen". Echter, met militant verzet is het niet zoeken naar "'leukere en verrijkendere alternatieven", dat is verbetering nastreven, maar het trachten een politieke tegenmacht op te bouwen... (zie kanttekening 3). En die "klichee-matige opinies en houdingen" zijn weer een voorbeeld van "heulen met de vijand" en dus weer een staaltje van "psychisch terreur". En eindelijk, helemaal op het eind van haar betoog, weet ze toch nog een beetje sympathie op te brengen voor militantie, hoewel ze zich daarmee eigenlijk tegensprekt. Ze zegt: "Een eigen leefwereld creëren betekent tevens het zoeken naar eigen verzetsvormen en TEGENGEWELD KAN DAAR GERUST EEN DEEL VAN UITMAKEN zolang het geen uithangbord of gouden koe wordt". Dat ze zich tegensprekt is doordat ze VERZETsvormen voorstelt en TEGENGEWELD (militantie) als een deel daarvan ziet, terwijl ik met o.a. de eerste kanttekening duidelijk heb gesteld dat dat VERZET niet mogelijk is zonder "geweld, tegengeweld" (militantie). De schrijfster eindigt haar betoog dat het helaas wel het geval is in de A-koepel dat militant verzet een uithangbord of gouden koe is, waarop ik maar één antwoord kan geven:

LA LUCHA CONTINUA

ST. TRUIDEN: MOORDAANSLAG OP SIKHS

Sinds een aantal jaren werken er in de fruitteelt in St. Truiden seizoensgewijs Sikhs, die hier politiek asiel zoeken.

Vanuit bepaalde (jongeren)groepen worden de Sikhs al geruime tijd fysisch en psychisch bedreigd, en dit gebeurt alles onder het toelatende oog van de politie, die hier maar niet tegen optreedt. Voorbeelden hiervan zijn dat de Sikhs uitgescholden en bespuwd worden op straat, automobilisten die hen omver proberen te rijden, de ruiten van hun huizen en winkel die regelmatig in worden gegooid, enz..

Het hoogtepunt van die intimidatiecampagne vond plaats in het weekend van 14 augustus. Dan worden er 3 brandbommen gegooid in de woning van enkele Sikhs in de Spaansebrugstraat. Doordat de inwonenden op tijd kunnen weggeraken, raakt er niemand gewond. Wel is de

kamer waar de brandbommen in terechtgekomen zijn, volledig uitgebrand.

Hetzelfde weekend werd een Sikh beschoten en raakte gewond door een kogel in de schouder; ook werden 2 Sikhs op straat overvallen en van hun loon (30000 fr.), dat ze net afgehaald hadden, bestolen.

Direkt na de aanslag wordt er met ontsteltenis gereageerd. Niet zoals men zou denken op de aanslag, maar wel op de Sikhs.

Op de eerste rij van de reaktionairen zit Jef Cleeren (CVP), plaatselijke burgemeester, die verklaart dat de oorzaak van het geweld bij de Sikhs zelf ligt. Volgens Cleeren zijn ze gewoon met té veel en veroorzaken ze een overdaad aan last. Vervolgens gooit hij nog wat olie op het vuur en kondigt af dat de woningen van de Sikhs vanaf 1 september gekontroleerd gaan worden op hun brandveiligheid. De woningen die niet aan de eisen voldoen zullen massaal ontruimd worden... En de Sikhs die ontruimd worden zullen géén vervangende huisvesting krijgen, want dat is volgens Cleeren een taak van de federale overheid.

Intussen is men op deze beslissing teruggekomen...

Zowel door de officiële "politiek" als door de heersende massamedia wordt er de dagen erop een werkelijke hetze gevoerd tegen de Sikhs.

Ook het gerecht speelt het spelletje mee en beweerd dat de daders (die inmiddels gearresteerd zijn) puur handelden uit wraakgevoelens en dat racistische motieven uitgesloten zijn.

Men zou dus kunnen zeggen dat de aanslag voor de daders het gewenste effect heeft gehad...

Net als in Duitsland (en de rest van West-Europa) proberen hier ook de machthebbers via handige manipulatie extreem-rechtse aanslagen te ontdoen van een politiek kader, zodat de oorzaken gemakkelijker verschuifbaar worden naar de slachtoffers van de aanslagen zelf. Hiermee kunnen ze probleemloos wetten invoeren die de huidige tegenstellingen verscherpen (en extreem-rechts versterkt), en de werkelijke problematieken, o.a. de drastische gevolgen van de Europese eenwording (en hiermee gepaard de toenemende verrechtsing), goed indekken.

Het is dus niet verwonderlijk dat zo'n populisties figuur als Cleeren erg geliefd is bij jongeren met extreem-rechtse ideeën, en hier dan ook op een smerige manier op inspeelt. Vorig jaar in mei stapte hij nog mee in een betoging voor Sikhs, en nu dit... Maja, volgend jaar zijn het verkiezingen, en als hij weer verkozen wordt heeft hij zijn pensioen gegarandeerd (na 20 jaar volksmenner te zijn geweest).

Dezelfde standpunten die extreem-rechts verkondigd worden klakkeloos overgenomen door de traditionele partijen, en in de huidige tijdsgeest is het voor hun zelfs niet meer nodig om die standpunten in een mooier kleedje te plaatsen. De haatgevoelens tussen bevolkingsgroepen worden niet gekweekt op straat, maar in het politieke en economische establishment, die deze door handige verdeel-en-heers-strategieën overal probeert op te doen laaien en versterken waar ze al aanwezig zijn.

Voor de slachtoffers van extreem-rechtse (staats) terreur zijn er geen alternatieven die de staat aandraagt. Het enige wat ze volgens de staat kunnen doen is ofwel

oprotten ofwel geterroriseerd worden, al dan niet door legale of/ en illegale middelen. Alternatieven zijn degenen die we zelf ontwikkelen, en dit vraagt een degelijk onderbouwde (organisatie)structuur, die én reageert op de verrechtsing binnen de bestaande machtsstructuren als op straat, én serieuze alternatieven biedt voor de huidige maatschappelijke tegenstellingen en hoe zo'n alternatieven te bewerkstelligen.

DEMONSTRATIE OP 21/08

Verschillende organisaties, vertegenwoordigd in het Anti-Racisme Comité St. Truiden, besloten om een demonstratie tegen het opkomende racisme en fascisme te houden. Specifieke eis was dat de afgekondigde ontruimingen geen doorgang zouden vinden.

Ondanks de late bekendmaking en het samenscholingsverbod dat Cleeren had afgekondigd, kwamen toch zo'n 300 mensen opdagen.

Vertrokken werd aan de Grote Markt, waar zo'n 20-tal voetbalsupporters en fascistische stonden te provoceren. Even zag het er naar uit dat er een gevecht zou ontstaan, maar ze werden snel overstemd door de manifestanten (met de aloud bekende slogans...).

Vandaaruit trokken we op naar het huis in de Spaansebrugstraat, maar een politiekordon belette de doorgang. Er werd halt gehouden en Van Lindt, "woordvoerder" van de Sikhs, hield er een korte toespraak. Na wat gejuich en applaus werd er spontaan door het politiekordon heen gestapt en halt gehouden aan het door de aanslag getroffen huis. De benedenverdieping was gebarricadeerd (waarschijnlijk tegen het ingooien van de ruiten), en een kamer op bovenverdieping was compleet uitgebrand. Na een minuut stilte voor slachtoffers van extreem-rechts geweld werd de betoging ontbonden.

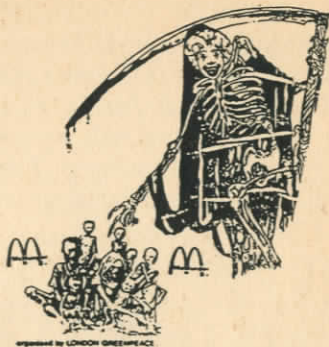
Wat heel grof was, was dat er in de Spaansebrugstraat een 20-tal provocateurs verschenen die walgelijke praat begonnen uit te slaan ("neemt er elk 10 mee, dan zijn we er vanaf"), en de aanslag met idiote "argumenten" probeerden goed te praten. Na een bedrukte spanning besloten we maar te vertrekken.

Al bij al was het een heel rustige optocht. Later hoorde ik dat er een kleine vechtpartij was ontstaan tss. betogers en provocateurs op de Grote Markt, en dat papa Jef Cleeren de extreem-rechtse aanstokers gemoedelijk aansprak en sympatiseerde met hun ("ge weet hoe ik erover denk")...

Wat tegenviel was dat er geen enkele Sikh meeliep, dit om de Truiense bevolking niet te provoceren...

Gilbert T.

PROCES GREENPEACE LONDON UITGESTELD

Meer dan een jaar geleden daagde Mc Donalds de anarchistische groep Greenpeace London (die niets te maken heeft met de bekende milieu multinational) voor de rechter. Greenpeace London startte ruim 10 jaar geleden een internationale campagne tegen Mc Donalds. Deze campagne groeit nog steeds. Mc Donalds wou via een rechtszaak de leden van Greenpeace London verbieden nog langer informatie over deze wegwerpvoedselgigant te verspreiden. Door het onderdrukken van vrije meningsuiting hoopt Mc Donalds zijn duistere handelspraktijken ongestoord verder te kunnen zetten.

Maar Helen en Dave, 2 militanten van Greenpeace London kunnen niet zo makkelijk het zwijgen worden opgelegd. Sinds het begin van dit jaar is dit 2tal reeds zes maal op hoorzittingen verschenen. Op de rechtbank hadden ze discussies met de Mc Donalds advocaten. Tijdens de zittingen voerden Dave en Helen 65 getuigenverklaringen aan, 30 daarvan door experts op het gebied van relevante onderwerpen: voeding, gezondheid, milieu, arbeidsvoorwaarden, dieren, welzijn, enz.... Mc Donalds daarentegen tracht de feiten in de doofpot te houden door systematisch te weigeren om relevante informatie op tafel te leggen. Bovendien weigeren ze te antwoorden op vragen over hun praktijken.

Tijdens de laatste hoorzitting op 29 juli beklagde de rechter zich erover dat de zaak uit de hand aan het lopen was. Hij schrapte de voorziene aanvangsdatum (5 oktober) voor een 5 weken durend proces. Het is nu eindelijk wanneer en of het proces ooit gevoerd wordt.

Op het kampagnefront lopen de zaken ook goed, lokaal blijft het anti-Mc Donalds protest groeien. In sommige Engelse steden is er nu wekelijks protest bij Mc Donalds. De jaarlijkse anti-Mc Donalds dag wordt dit jaar een weekend en dit van 15 tot 17 oktober.

Greenpeace London vraagt om de acties op te voeren, artikels te schrijven, pamfletten te verspreiden. Zijzelf hebben dringend geld nodig. Verder hebben ze nood aan een fotokopieermachine, een fax, megafon en draagbare computer.

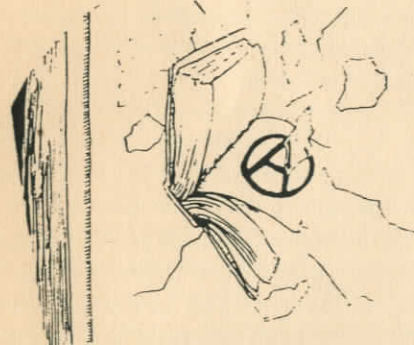
GREENPEACE LONDON,
5 CALEDONIAN ROAD,
KING'S CROSS,
LONDON N 19 DX
Fax: 0818084265
Messages: 0718377557

DE VRIJLATING VAN E. PETETIN

In de vorige nieuwsbrief stond een berichtje in verband met E. Pététin die in Frankrijk vast zat wegens acties tegen het aanleggen van een snelwegtunnel in de Pyreneeën.

Volgens de laatste berichtgeving is hij vrijgekomen. Dus schrijven naar de gevangenis hoeft niet meer. Verdere berichtgeving i.v.m. acties rond de aanleg van de tunnel in de Aspevallei volgen waarschijnlijk nog.

(Redaktie)

BOEKENLIJST ZWART EN ROOD

Op deze en volgende pagina's vindt u een overzicht van de literatuur die door Zwart en Rood verspreid wordt. Het overzicht is verre van volledig, maar geeft een idee van het aanbod.

Een volledige fondslijst kan aangevraagd worden via postbus 244, 9000 Gent. Werk liefst met een dubbele envelop: buitenomslag enkel de postbus vermelden, binnenomslag Zwart en Rood.

Bestellingen per post kunnen via rekeningnummer 000-1619047-20 van Zwart en Rood, 9000 Gent. Gelieve 10% voor portkosten bij te voegen met een minimum van 30 fr. en een maximum van 90 fr.

Nederlandstalig:

WALTER, Nicolas: Wat is een anarchist

Spreeuw 1983, brochure, 48p., 40 fr.

Korte en eenvoudige inleiding in wat een anarchist is (of kan zijn). De belangrijkste ideeën worden helder op een rijtje gezet. Hoofdstukken: Wat denkt een anarchist; Wat voor anarchisten zijn er; Wat wil een anarchist; Wat doet een anarchist. Een basiswerkje.

ANARCHIEFREEKS

Documentatiereeks over bekende anarchisten.

Telkens met een uitgebreide schets van hun leven en werken, met een literatuurlijst van en over de besproken figuur, en met vertaalde fragmenten uit hun werk die karakteristiek zijn voor hun opvattingen.

Pierre-Joseph Proudhon. 1986, 50 p.

Michael Bakoenin. 1985, 52 p.

Peter Kropotkin. 1985, 42 p.

Gustav Landauer. 1986, 58 p.

Johan Most. 1987, 33 p.

Per deeltje: 100 fr.

CONSTANDSE, A.L.: Anarchisme.

De AS 1989 (reprint, oorspr. 1930), brochure, 14 p., 30 fr.

Herdruk van een tekst van Anton Constandse, waarin hij "enkele anarchistische beginselen" op een rijtje zette en becommentarieerde.

ZAND IN DE MACHINE: van machinestormers tot computerkrakers.

Kronstadt Kollektief, 1986, 154 p., 150 fr.

Boeiend overzicht van arbeidersverzet en -subversie tegen de pletwals van de technologische vooruitgang. Over machinestormers, opstanden tegen de levensduurte, sabotage aan de lopende band, jobber-proletariaat, computerkrakers,...

Engelstalig:

WARD, Colin: Anarchy in Action,

Freedom Press, 1988 (nieuwe druk) 152 p., 195 fr.

Beste engelstalige, uitgewerkte inleiding op het anarchisme. Gaat voornamelijk over de manier waarop mensen zich organiseren op allerlei gebieden, met veel concrete voorbeelden. Over het opheffen van leiderschap, over federaties, huisvesting, gezin, scholen, spel, werk, enz... Toont aan dat anarchistische ideeën niet hopeloos onrealistisch zijn.

EVERYTHING You Ever Wanted To Know About Anarchism, But Were Afraid To Ask.

Rebel Press, 1988, broch. 32 p., 60 fr.

Prettig leesbare inleiding op het anarchisme. Raakt een waaier van onderwerpen aan zoals organisatie van de werkplaats, interpersoonlijke relaties, de autoritaire familie, lokale actie en organisatie, school en opvoeding. Met suggesties voor verdere lectuur.

BERKMAN, A.: ABC of Anarchism

Freedom Press 1992 (oorspr. 1929), 86 p., 130 fr.

Klassieker waarin Berkman een denkbeeldige gesprekspartner ten tonele voert die aldoo tegenwerpingen tegen het anarchisme maakt. In vraag en antwoord spreekt Berkman als het ware direkt tegen de lezer over wat anarchisme is, over anarchisme en geweld, of anarchisme mogelijk is, of communistisch anarchisme werkt, over de revolutie en de organisatie van de economie.

ROOUM, Donald: What is anarchism? An introduction.

Freedom Press 1993, 74 p., 120 fr.

Na een inleidend overzicht van "What anarchists believe; How anarchists differ; What anarchists do," volgt een selectie van korte teksten waarin een aantal anarchistische ideeën verder uitgewerkt worden. Uittreksels van o.m. Bakoenin, Berkman, Godwin, Kropotkin, Ward, e.a.,

CLARK, The Anarchist Movement: Reflections on Culture, Nature & Power.

Black Rose Books, 1984, 250 p., 580 fr.

Een theoretische aktualisering van het anarchisme in het licht van de sociale en ecologische problemen. Een kritisch sociaal denken heeft nood aan een nieuwe visie op individu, maatschappij en natuur, aldus Clark. Hij construeert hiertoe een theoretisch perspectief dat zowel westerse als oosterse denktradities in een radikaal kader verbindt. Hij ontwikkelt zijn betoog doorheen een kritiek op Marx en de controverse tussen Marx en Bakoenin en een bespreking van het anarchisme, en besteedt ook ruim aandacht aan het taoïsme en aan de sociale ecologie van Bookchin.

McKERCHER, William R.: Freedom and authority

Black Rose Books, 1989, 300 p., 640 fr.

Degelijke studie over de ideeën en organisaties die het libertaire ideeëngoed verder ontwikkelden in het Engeland van de 19e eeuw (met veel aandacht voor William Morris). Nadruk op wat zij verstonden onder autoriteit en vrijheid; en wat daarvan vandaag nog terug te vinden is. Het boek begint met een kritiek op het vrijheidsbegrip van John Stuart Mill.

WOODCOCK, George: The Anarchist Reader.

Fontana-Press, 1986 (oorspr. 1977), 383 p., 320 fr.

Een weergave van het anarchisme doorheen tekstfragmenten van bekende en minder bekende anarchisten, van Godwin en Morris, over Proudhon, Goldman, tot Read en Bookchin. Verzameld rond verschillende thema's: de anarchistische houding; de anarchistische kritiek op staat en wet; de verkeerde weg van verandering (marxisme); revolutie, rebellie, opstand; anarchisten in de revoluties; de bevrijding van de opvoeding en voorafspiegelingen van een nieuwe wereld.

GRIFFIN: A Structured Anarchism

Freedom Press 1991, 38 p., 65 fr.

Over de sterke en zwakke punten in het anarchisme. Gaat in op enkele minder uitgewerkt aspecten in de anarchistische theorie: sociologie, psychologie en economie.

WARD, Colin (ed): A Decade of Anarchy, 1961-1970.

Freedom Press 1987, 1987, 283 p., 325 fr.

Een selectie uit het maandblad Anarchy met als thema's: reflecties op de anarchistische ideologie, ervaringen, arbeid, opvoeding, afwijkend gedrag en stedelijk milieu.

QUIET RUMOURS: An Anarcha-Feminist Anthology.

Rebel Press, 72p., 120 fr.

In de tweede helft van de jaren '70 ontstonden de eerste Engelse anarcha-feministische groepen. In korte tijd ontwikkelde zich een stormachtige discussie over de parallellen tussen de feministische praktijk en anarchistische theoriën. Quiet Rumours is een heruitgave van essays uit die periode waarin verschillende auteurs pleiten voor een meer

uitgesproken aandacht van feministen voor anarchistische ideeën.

GOLDMAN, Emma: Essays en brieven.

Wereldvenster, 1982, 232 p., 340 fr.

Essays over anarchisme, huwelijk en liefde, emancipatie, kinderen, meerderheden versus minderheden, Trotsky, socialisme, politiek geweld en een terugblik op haar eigen leven: 'is mijn leven de moeite waard geweest?'. Diverse brieven waaronder de korrespondentie tussen Goldman en Berkman in 1928-1929. Met een chronologie van haar leven.

BOOKCHIN, Murray: Towards an ecological society.

Black Rose Books, herdruk 1991, 315 p., 580 fr.

Een aantal essays van Bookchin uit de jaren '70. In deze essays pleit hij voor een radikale, anti-hiërarchische visie voor de nieuwe sociale en ecologische bewegingen en tegen een verwatering tot compromissen die haar doel vergeet. De teksten zijn gecentreerd rond (sociale) ecologie, de toekomst van het gemeenschapsleven in de stad en een kritiek op het marxisme. In een appendix fulmineert Bookchin tegen de zogenaamde 'ecologische' opvattingen van André Gorz.

BERNERI, Marie-Louise: Journey through Utopia

Freedom Press 1982 (oorspr. 1950), 339 p., 300 fr.

Een kritisch overzicht van bekende en minder bekende utopieën van Plato over More tot Huxley. Met bijzondere aandacht voor de band tussen de utopische gedachten en de sociale werkelijkheid en een anarchistische kritiek op 'autoritaire' utopieën.

Geschiedenis:

RICHARDS, Vernon: Lessons of the Spanish Revolution

Freedom Press 1983, 260 p., 260 fr.

Een studie naar de oorzaken voor de nederlaag van de Spaanse Revolutie. Tot op welke hoogte was de revolutionaire beweging verantwoordelijk voor zijn eigen nederlaag en welke lessen kunnen hieruit getrokken worden?

BERKMAN, Alexander: The Bolsjevik Myth.

Pluto Press 1989, 342 p., 300 fr.

Berkman (1870-1936) keerde in 1919 vol vertrouwen naar Rusland terug om aan de Russische Revolutie mee te werken. The Bolsjevik Myth is Berkman's verslag van de twee jaar die hij in de SovjetUnie verbleef, vooraleer hij zich volkomen ontgoocheld terugtrok. Samen met Goldman's My Desillusionment in Russia, een belangrijk ooggetuige verslag van de eerste jaren van de Revolutie. Met een uitgebreid voorwoord van Nicolas Walter.

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL

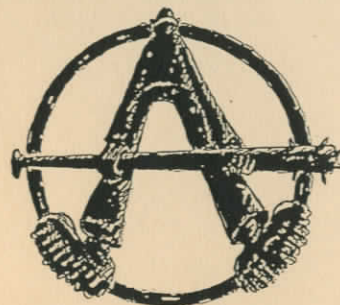
Nauwelijks zelf aan ons subcultuurtje ontsnapt, meenden wij van de Gewapende Vleugel jullie in de vorige nieuwsbrief te mogen verrijken met een stukje over anarchisme en massacultuur. Na tamelijk spontaan een stukje op papier gegooid te hebben, dachten wij dat de kous er af was voor een maand. Hoe fout zijn we daar niet mee geweest! Vorige maal beweerden we dat het helemaal OK was je in te laten met massacultuur, en dit te gebruiken voor eigen doeleinden. We hadden beter wat meer rekening gehouden met de gemiddelde intelligentie van de linksradikale aktievoerder. I.p.v. de werken van Marcuse te lezen betreffende dit onderwerp, hebben we wat actieblaadjes doorlezen (simpeler en leukere prentjes). Totdat we de NN van deze week (n° 149) in onze handen kregen. Op één of andere pagina viel ons oog op een foto van een drietal autonomen met op hun verplichte bivakmuts een davidsster met Ajax er doorheen geschreven. Dat dit humoristisch bedoeld was, zou ons erg verbazen: vanuit sommige milieus verwacht je nu eenmaal geen humor of dit zou wel erg cynisch zijn. Voor wie het nog altijd niet vat, het volgende:

Ajax-hooligans laten zich graag met joden aanspreken, tooien zich met davidssterren en lijken hier een soort genoegen uit te scheppen. Toen Ajax een tijdje terug tegen Gent kwam voetballen, werd de ganse stad overspoeld met dat soort lui. Met een aantal duizend trokken ze door de straten luid "joden, joden" schreeuwend. Waar het om te doen was, bleek meteen toen aan de Veldstraat een rel uitbrak met Turkse migranten.

We vragen nog steeds af wat voor zin het heeft voor Amsterdammers om zich met joden te laten aanspreken. Omdat een side van een andere ploeg op jodenjacht zou kunnen gaan. Of om wat mensen te jennen met het zwaarste vergrijp van deze eeuw, nl. de gaskamers?

We willen er trouwens hierbij aan herinneren dat de Nederlandse Spoorwegen in de tweede wereldoorlog gouden zaken hebben gedaan en steeds stipt op tijd vertrokken... richting Polen!

We vragen ons hierbij dan ook af wat voor zin het heeft voor linksradikalen om zo met davidssterren te koop te lopen. Hoeveel maal is links al antisemitisme aangesmeerd omwille van steun aan het Palestijnse volk. Zoiets ontkracht je niet door "joden" te roepen op straat. Kortom betaald voetbal is vervelend en rellen doe je beter buiten een voetbalstadion. Dat maak je hooligans

beter duidelijk i.p.v. mee te doen met hun racistische spelletjes.

Steek liever wat auto's in de fik in de Amsterdamse binnenstad om ons uit te dagen. Dus omwille van deze provocatie geven we onszelf 1 punt voorsprong: Gent-Amsterdam, 1-0.

De Gewapende Vleugel Van Het Verzet.

AGENDA

Wo 8/9 RAFA-vergadering in café de Mythe: een nieuw begin !

Wo 8/9 Ontmoetingsavond in het krakend gewricht, Slinkemolenstr. 47

Do 9/9 Volkskeuken i/h krakend gewricht

Za 11/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Wo 15/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Do 16/9 Volkkeuke i/h krakend gewricht

Za 18/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Ma 20/9 Vergadering van de Anarchistische Koepel, 20.00 h. in de Vooruit in de Klubzaal

Wo 22/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Do 23/9 Volkkeuke in het krakend gewricht

Za 25/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Wo 29/9 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Do 30/9 Volkkeuke i/h krakend gewricht

Za 2/10 Ontmoetingsavond i/h krakend gewricht

Vr 8/10 Weekend van de Anarchistische

Ekonomiese Gemeenschap in 't Leen in Eeklo

Za 9/10 Weekend van de A.E.G. in Eeklo

Zo 10/10 Weekend van de A.E.G. in Eeklo

GEZOCHT: § Mechanische typmachine voor het krakend gewricht.

§ Binnenkort moet de infotheek verhuizen (ten laatste op 31 december), daarom is er dringend een nieuwe plaats gezocht.

KONTAKT

Voor de postbus:

Hoe ga je tewerk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B.), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, **je werkt dus met TWEE briefomslagen.**

* A-Koepel Nieuwsbrief: pb. 244, 9000 Gent (B.)

* A-Koepel: idem

* Anarchistisch Kollektief - Gent: idem

* Zwart en Rood: idem

* Basisgroepen: idem

* Het Krakend Gewricht: pb. 395,...

of

Slinkemolenstraat 33-47

9000 Gent (B.)

* RAFA: pb. 667, 9000 Gent (B.)

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001 - 1879430 - 34, onder vermelding van "Nieuwsbrief: donatie". Op de volgende rekeningnummers mag met dezelfde gulheid gestort worden: Ter ondersteuning van kraakiniciatieven: op nr 035 - 1819640 - 58. Op nr. 747 - 4134196 - 83 ter ondersteuning van de anti-fascistische strijd van RAFA. Bij mensen die nog persoonlijke schulden uitstaan hebben bij individuen die vroeger ook wel actief waren binnen het A.K. zal een verdere afrekening nog volgen. Be there or be dead.

INFOTHEEK

Sinds bijna 2 jaar zijn we in het Gentse bezig met het opstarten van een infotheek. Hierbij hopen we op termijn een positieve en actieve schakel te vormen binnen het netwerk van alternatieve Info/shop/theken binnen Europa. De Infotheek is reeds voor publiek toegankelijk. Om deze draaiende te houden is nog altijd hopen geld nodig (voor het ogenblik begint de situatie zelfs nijpend te worden). Voor geldelijke steun rekeningnummer: 001 - 2295745 - 25.

Ook zouden we willen vragen om ons zoveel mogelijk materiaal door te sturen (tijdschriften, brochures...), om zodoende de Infotheek verder uit te breiden. Materiaal opsturen naar: pb. 244, 9000 Gent (B.).